

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:

support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 363

din 04.06.2013

Dosar nr.: 237/2013

Petiția nr.: 1554/07.03.2013

Petent: Z.O.

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: Prevederile Legii nr. 263/2010 și Legii nr. 285/2010 în ceea ce privește pensiile militare de stat, precum și modul de interpretare și de aplicare a acestora

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Z.O.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Afacerilor Interne

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției Legii nr. 263/2010. Interpretarea și aplicarea cu rea credință de către Casa Sectorială de Pensii a MAI a Legii nr. 263/2010 și a Legii nr. 285/2010 constituie discriminare în opinia petentului.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 1554/19.03.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.04.2013, la sediul CNCD. La termen, petentul nu s-a prezentat. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Prin intermediul citațiilor cu nr. 1927/19.03.2013 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 22.04.2013, la sediul CNCD. La termen părțile reclamate nu s-au prezentat.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. În anul 2011, după o carieră de 22 ani în M.A.I. a fost trecut în rezervă cu drept de pensie, în baza Legii nr. 263/2010, privind sistemul unic de pensii.

4.1.2. Studiind cu atenție legea, petentul a constatat că în cadrul Casei sectoriale de pensii a MAI aceasta nu se aplică în mod corect, **generând o discriminare evidentă față de modul în care sunt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională.** Mai exact, aspectul privind neaplicarea, cu rea-credință, de către Casa sectorială de pensii, a prevederilor ar. 17 și 18 din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora perioada suplimentară la vechimea în muncă acordată pentru condiții deosebite/speciale/alte condiții de muncă, precum și grupele I și II de muncă, **constituie stagiul de cotizare** și, prin urmare, această perioadă trebuie luată în calculul punctajului lunar al pensiei. Perioada suplimentară reprezintă stagiul de cotizare în conformitate cu prevederile art. 3, alin. (1), lit. (p) din Legea 263/2010 și art. 5, 31, alin. (1) și 37, alin. (1) din HG nr. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, prin urmare trebuie luată în calcul la stabilirea punctajului lunar al pensiei.

4.1.3. Deși în deciziile sale, Casa sectorială de pensii a MAI include stagiul suplimentar acordat pentru condiții de muncă în stagiul total de cotizare, calculul pensiei îl face doar pentru perioada efectiv lucrată, perioada suplimentară la vechimea în muncă nefiind luată în calcul ca stagiul de cotizare realizat în condiții normale, așa cum prevede legea. Din cauza interpretării greșite a legii, această structură face confuzie între aplicarea art. 100 din lege care se referă la majorarea punctajelor lunare conform grupei de muncă și aplicarea art. 17, alin. (1) și art. 18 din lege, care reglementează o cu totul altă situație, respectiv aceea de luare în calculul punctajului lunar al pensiei a perioadei suplimentare, ca fiind stagiul de cotizare realizat în condiții normale. Din cauza acestei situații, pensia petentului cuvenită în baza Legii nr. 263/2010 a fost calculată greșit la Casa sectorială a MAI, cuantumul ei fiind diminuat cu 500 lei lunar. Este illogic ca, în condițiile în care a lucrat mai mult, a avut venituri mai mari, nemăruind în calcul răspunderea socială conform gradului și funcției îndeplinite, să obțină o pensie mai mică.

4.1.4. Din discuțiile cu foștii colegi care s-au pensionat înainte de anul 2011, petentul a constatat că pensiile calculate în baza Legii 263/2010 sunt mai mici cu până la 40%. Această diferență rezultă nu numai din neaplicarea art. 17, alin. (1) și art. 18 din lege, dar și datorită faptului că spre deosebire de OUG 1/2011, în actuala lege stagiul total de cotizare nu mai este de 20 ani, ci crește corespunzător cu vârsta de pensionare, iar beneficiile Ordinului „Meritul Militar” nu se mai aplică la cuantumul total al pensiei, cum ar fi normal, ci doar la cel privind stagiul de cotizare în specialitate (militar), **aspect care reprezintă o altă discriminare a cărei țintă a fost.**

4.1.5. În altă ordine de idei, petentul semnalează faptul că la ieșirea la pensie nu a mai beneficiat de ajutoarele bănești ce s-au acordat colegilor care s-au pensionat până în anul 2011. Mai mult, în conformitate cu dispozițiile art. 13, alin (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, polițiștii și jandarmii care s-au **pensionat medical** au beneficiat de acordarea ajutoarelor prevăzute de dispozițiile art. 20, alin. (1) și (2) din Anexa VII, Cap.II. Secțiunea a III-a la Legea-Cadru nr. 284 din 28.12.2010, **aspect care se constituie într-o nouă discriminare.**

4.2. Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1. Prin Adresa nr. 2577/09.04.2013, MAI precizează că structura competentă să dea un răspuns cu privire la pretențiile petentului este Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne.

4.3. Susținerile Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.3.1. Petentul s-a adresat C.N.C.D. formulând, în temeiul dispozițiilor **O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, o cerere prin care acesta se consideră discriminat prin faptul că instituția Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne a aplicat „cu rea-credință prevederile art. 17 și 18 din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora perioada suplimentară la vechimea în muncă (...) constituie stagiul de cotizare (...)”, fapt ce a generat „o discriminare evidentă față de modul în care sunt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare (...)”.

4.3.2. De observat este faptul că, deși petentul își întemeiază cererea invocând dispozițiile O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, acesta se află într-o gravă eroare, motivat de faptul inexistenței criteriului de discriminare. Criteriul pe baza căruia se face deosebirea, raportat la prevederile legale menționate, deși nu este indicat în mod explicit în cererea petentului, pare să fie **apartenența la o categorie defavorizată**. Potrivit prevederilor **art. 4 din O.G. nr. 137/2000**, cu modificările și completările ulterioare, „categorie defavorizată este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită diferențelor identitare față de majoritate, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare”. Aparținerea la categoria defavorizată reprezintă consecința faptului că persoanele din această categorie **nu beneficiază de un anumit drept sau nu pot efectua anumite acte spre deosebire de majoritatea persoanelor**, ceea ce nu este și cazul de față.

4.3.3. Principiul nediscriminării presupune aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor care sunt egali în drepturi. C.N.C.D. nu poate analiza modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane, ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, Casa Sectorială de Pensii a MAI opinează faptul că examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României revine, în mod exclusiv, Curții Constituționale.

4.3.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (C.E.D.O.) a decis în mod constant că, dacă textul art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale oferă o protecție împotriva oricărei discriminări în exercițiul drepturilor și libertăților pe care Convenția le garantează, orice diferență de tratament nu semnifică, în mod automat, încălcarea sa. Pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă” (C.E.D.O., 18 februarie 1991, cauza „Fredin împotriva Suediei”). Statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (C.E.D.O., 26 februarie 2002, cauza „Frette împotriva Franței”).

4.3.5. Totodată, atribuțiile C.N.C.D. vizează examinarea acelor petiții sau sesizări care privesc **încălcarea unor dispoziții normative**, adică acte sau fapte ale unui subiect de drept care vin în contradicție cu obligațiile impuse de lege în domeniul

nediscriminării. Ori petiția examinată nu vizează un act material, ci faptul că o anumită prevedere legală (Legea nr. 263/2010 și Legea nr. 285/2010) îi creează o stare de discriminare. Conform Constituției, singurul control la care pot fi supuse actele normative este cel de constituționalitate, exercitat de Curtea Constituțională.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că în discuție se află legalitatea interpretării și aplicării de către Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne a prevederilor Legii nr. 263/2010 și Legii nr. 285/2010.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul Director arată că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este *„autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”*. De asemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, *„responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi”* și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, *„Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”*.

5.3. Față de aspectele prezentate de petent în memoriul său și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, va proceda conform dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, astfel *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”* și ale **art. 64**, din aceeași procedură mai sus menționată *„(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent...(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”*

Relativ la excepția invocată, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii

juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și OG 137/2000, republicată, în special.

În acest sens, Colegiul Director arată că C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii precum și nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Luând act de petiție, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul Director arată că analiza modalității de interpretare și aplicare a legilor, în speța de față Legea nr. 263/2010 și Legea 285/2010, intră în sfera de competență a instanțelor de judecată și nicidecum în cea a Consiliului.

5.4. Față de obiectul petiției, astfel cum acesta este formulat, și față de excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată conform art. 28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, Colegiul Director reține că în cauză nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nefiind competent a se pronunța asupra aspectelor pe care petentul le pune în vedere, în prezenta cauză. În acest sens, **Colegiul Director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu intră în sfera de competență a C.N.C.D., în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
3. Se va transmite părților câte o copie a hotărârii.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 05.06.2013

**Motivele de fapt și de drept au fost redactate de A.P. și
V.S.**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.